

Sygn. akt II AKa 386/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Edward Stelmasik
Sędziowie:	SSA Tadeusz Kielbowicz SSO del. do SA Robert Zdych (spr.)
Protokolant:	Marzena Dobrowolska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Urszuli Piwowarczyk - Strugały

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 r.

sprawy **M. S. (1)**

oskarżonego z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

M. G. (1)

oskarżonego z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k.

S. W. (1)

oskarżonego z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k. i art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. w zw. z art.12 k.k.

S. T. (1)

oskarżonego z art. 278 §1 k.k. w zw. z art.294 § 1 k.k. i art. 12 k.k.

K. P. (1)

oskarżonego z art. 18 §3 k.k. w zw. z art. 278 §1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

z powodu apelacji wniesionych przez oskarżyciela posiłkowego i oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 30 kwietnia 2013 r. sygn. akt III K 38/12

I. uchyla zaskarżony wyrok w stosunku do M. S. (1), M. G. (1), S. T. (1), a nadto na podstawie art. 435 k.p.k. wobec S. W. (1) i sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu

w Opolu do ponownego rozpoznania;

II. zmienia zaskarżony wyrok w stosunku do K. P. (1)

w ten sposób, że orzeczoną wobec niego karę pozbawienia wolności obniża do 1 (jednego) roku;

III. w pozostałym zakresie odnoszącym się do K. P. (1) wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. Z. 600 zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym oraz 138 zł tytułem zwrotu podatku VAT;

V. zwalnia oskarżonego K. P. (1) od obowiązku poniesienia kosztów sądowych za obie instancje, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa;

VI. obciąża oskarżyciela posiłkowego (...) Sp. z o.o. kosztami procesu związanymi z apelacją skierowaną co do oskarżonego K. P. (1) i zwalnia go od opłaty za drugą instancję.

UZASADNIENIE

M. S. (1) został oskarżony o to, że w okresie od 23 października 2010r. do 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2003 kg łącznej wartości nie mniejszej niż 38457,60zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że przygotował skradzione elementy do wywozu z terenu firmy ukrywając je w pojemnikach to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k., w zw. z art. 12 k.k.

M. G. (1) został oskarżony o to, że w okresie od grudnia 2009r. do dnia 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając ciągiem przestępstw dopuścił się następujących czynów:

1. w okresie od grudnia 2009r. do 5 stycznia 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2137 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 35.200zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

2. w okresie od 6 stycznia 2010r. do 5 lutego 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2407 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

3. w okresie od 6 lutego 2010r. do 26 lutego 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 858 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 14.800zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

4. w okresie od 27 lutego 2010r. do 12 marca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 3919 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 70.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

5. w okresie od 13 marca 2010r. do 1 kwietnia 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2240 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

6. w okresie od 2 kwietnia 2010r. do 13 kwietnia 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2400 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 46.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

7. w okresie od 14 kwietnia 2010r. do 4 maja 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1794 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 34.400zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

8. w okresie od 5 maja 2010r. do 18 maja 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1282 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 25.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

9. w okresie od 19 maja 2010r. do 1 czerwca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1302 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 26.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

10. w okresie od 2 czerwca 2010r. do 9 lipca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 4035 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 77.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

11. w okresie od 10 lipca 2010r. do 30 lipca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1860 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 33.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

12. w okresie od 31 lipca 2010r. do 1 września 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1697 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 30.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

13. w okresie od 2 września 2010r. do 4 października 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2593 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 48.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

14. w okresie od 5 października 2010r. do 22 października 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 396 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 7.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

15. w okresie od 23 października 2010r. do 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2003 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 38.457,60 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91§1k.k.

S. W. (1) został oskarżony o to, że w okresie od grudnia 2009r. do dnia 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając ciągiem przestępstw dopuścił się następujących czynów:

1. w dniu 5 stycznia 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2137 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 35.200zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

2. w dniu 5 lutego 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2407 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

3. w dniu 26 lutego 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 858 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 14.800zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

4. w dniu 12 marca 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 3919 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 70.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

5. w dniu 1 kwietnia 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2240 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

6. w dniu 13 kwietnia 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2400 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 46.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

7. w dniu 4 maja 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1794 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 34.400zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

8. w dniu 18 maja 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1282 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 25.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

9. w dniu 1 czerwca 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1302 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 26.000zł. na

szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

10. w dniu 9 lipca 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 4035 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 77.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

11. w dniu 30 lipca 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1860 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 33.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

12. w dniu 1 września 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1697 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 30.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

13. w dniu 4 października 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2593 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 48.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

14. w dniu 22 października 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 396 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 7.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

15. w dniu 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2003 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 38.457,60 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 91§1k.k.

S. T. (1) został oskarżony o to, że w okresie od grudnia 2009r. do dnia 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając ciągiem przestępstw dopuścił się następujących czynów:

1. w okresie od grudnia 2009r. do 5 stycznia 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2137 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 35.200zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

2. w okresie od 6 stycznia 2010r. do 5 lutego 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów

mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2407 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

3. w okresie od 6 lutego 2010r. do 26 lutego 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 858 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 14.800zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

4. w okresie od 27 lutego 2010r. do 12 marca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 3919 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 70.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

5. w okresie od 13 marca 2010r. do 1 kwietnia 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2240 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 40.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

6. w okresie od 2 kwietnia 2010r. do 13 kwietnia 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2400 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 46.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

7. w okresie od 14 kwietnia 2010r. do 4 maja 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1794 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 34.400zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

8. w okresie od 5 maja 2010r. do 18 maja 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1282 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 25.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

9. w okresie od 19 maja 2010r. do 1 czerwca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1302 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 26.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

10. w okresie od 2 czerwca 2010r. do 9 lipca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 4035 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 77.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

11. w okresie od 10 lipca 2010r. do 30 lipca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1860 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 33.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

12. w okresie od 31 lipca 2010r. do 1 września 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 1697 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 30.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

13. w okresie od 2 września 2010r. do 4 października 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2593 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 48.000zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

14. w okresie od 5 października 2010r. do 22 października 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 396 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 7.600zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

15. w okresie od 23 października 2010r. do 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2003 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 38.457,60 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

to jest o czyn z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91§1k.k.

K. P. (1) został oskarżony o to, że w okresie od połowy czerwca 2010r. do dnia 29 października 2010r. działając ciągiem przestępstw dopuścił się następujących czynów:

1. w połowie czerwca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 700 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 13.462,20zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że przygotował skradzione elementy do wywozu z terenu firmy ukrywając je w pojemnikach to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

2. w połowie lipca 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 700 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 12.419zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że przygotował skradzione elementy do wywozu z terenu firmy ukrywając je w pojemnikach to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

3. w okresie od 28 do 29 października 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 700 kg, łącznej wartości nie mniejszej niż 13.440zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że przygotował skradzione elementy do wywozu z terenu firmy ukrywając je w pojemnikach to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

to jest o czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 30.04.2013r. sygn. akt III K 38/12 M. S. (1) został uznany winnym tego, że w okresie od 23 października 2010r. do 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł M. G. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2003 kg łącznej wartości nie mniejszej niż 30.045 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że przygotował elementy mosiężne do wywozu z terenu firmy to jest czynu z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k., w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. wymierzono mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§1 i 2 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przyjmując że wysokość jednej stawki wynosi 15zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby.

Na podstawie art. 46§1 k.k. orzeczono wobec M. S. (1) środek karny w postaci naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. kwoty 300zł.

M. G. (1) został uznany winnym tego, że w okresie od grudnia 2009r. do 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu ze S. T. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 72430 kg łącznej wartości nie mniejszej niż 1.086.450 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest czynu z art. 278§1 k.k., w zw. z art. 294§1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294§1 k.k. wymierzono mu karę 4 lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§1 i 2 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 250 stawek dziennych przyjmując że wysokość jednej stawki wynosi 50zł.

Na podstawie art. 46§1 k.k. orzeczono wobec M. G. (2) środek karny w postaci naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. kwoty 200.000 zł.

S. W. (1) został uznany winnym tego, że w okresie od 5 stycznia 2010r. do 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) i S. T. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 72430 kg łącznej wartości nie mniejszej niż 1.086.450 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że wywiózł skradzione elementy z terenu firmy oraz przekazał M. G. (1) pieniądze stanowiące jego udział w zysku z kradzieży to jest czynu z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k., w zw. z art. 294§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 294§1 k.k. wymierzono mu karę 2 lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§1 i 2 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych przyjmując że wysokość jednej stawki wynosi 15zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 5 lat próby.

Na podstawie art. 46§1 k.k. orzeczono wobec S. W. (1) środek karny w postaci naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. kwoty 1500zł.

S. T. (1) został uznany winnym tego, że w okresie od grudnia 2009r. do 2 listopada 2010r. w O., woj. (...) działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 72430 kg łącznej wartości nie mniejszej niż 1.086.450 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. to jest czynu z art. 278§1 k.k., w zw. z art. 294§1 k.k. i art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 294§1 k.k. wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§1 i 2 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 300 stawek dziennych przyjmując że wysokość jednej stawki wynosi 50zł.

Na podstawie art. 46§1 k.k. orzeczono wobec S. T. (1) środek karny w postaci naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. kwoty 300.000 zł.

K. P. (1) został uznany za winnego tego, że w okresie od połowy czerwca 2010r. do 29 października 2010r. w O., woj. (...) pomógł M. G. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2100 kg łącznej wartości nie mniejszej niż 31.500 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że przygotował elementy mosiężne do wywozu z terenu firmy to jest czynu z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k., w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 19§1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. wymierzono mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 33§1 i 2 k.k. orzeczono karę grzywny w wymiarze 60 stawek dziennych przyjmując że wysokość jednej stawki wynosi 15zł.

Na podstawie art. 69§1 i 2 k.k. i art. 70§1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszono wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 4 lat próby.

Na podstawie art. 46§1 k.k. orzeczono wobec K. P. (1) środek karny w postaci naprawienia części szkody wyrządzonej przestępstwem przez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) sp. z o.o. kwoty 7.000zł.

Na poczet orzeczonych kar zaliczono oskarżonym:

- M. S. (1) na poczet kary grzywny okres zatrzymania od dnia 2.11.2010r. do dnia 4.11.2010r.,
- M. G. (1) na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 2.11.2010r. do dnia 4.11.2010r.,
- S. W. (1) na poczet kary grzywny okres zatrzymania od dnia 2.11.2010r. do dnia 4.11.2010r.,
- S. T. (1) na poczet kary pozbawienia wolności okres zatrzymania od dnia 2.11.2010r. do dnia 5.11.2010r.,
- K. P. (1) na poczet kary grzywny okres zatrzymania od dnia 2.11.2010r. do dnia 4.11.2010r.

Ponadto zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. Z. kwotę 1476zł. za obronę z urzędu K.P..

Zasądzono od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty procesu na nich przypadające i opłaty sądowe.

Apelację od wyroku złożył obrońca M. G. (1), podnosząc:

1. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 424§1 i 2 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie tj. powtórzenie w części poświęconej podstawie prawnej zaskarżonego orzeczenia li tylko zwrotów ustawowych oraz obszernych fragmentów komentarza podczas gdy stwierdzeniom w nim zawartym nie towarzyszą żadne rozważania sądu w przedmiocie kary, winy, zamiaru, społecznej szkodliwości czynu, podwójnej przestępczości czynu, co w konsekwencji uniemożliwia prawidłową kontrolę orzeczenia w postępowaniu odwoławczym, a nadto nie wskazanie w podstawie faktycznej, jakie fakty sąd uznał za udowodnione oraz dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że M.G. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia co najmniej 72.430 kg elementów mosiężnych o wartości 1.086.450 zł., podczas gdy prawidłowe ustalenia w tym zakresie prowadzą do wniosku, że oskarżony wydając firmie (...) złom mosiężny z terenu zakładu (...) sp. z o.o. wykonywał swoje obowiązki pracownicze z zakresu obrotu tym materiałem,
3. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na błędnym określeniu przedmiotu kradzieży, a także poczynienie ustaleń w zakresie jego ilości i wartości w następstwie przeprowadzenia przez sąd li tylko uproszczonego rachunku matematycznego, zawierającego błędne założenia np. odnośnie ceny elementów mosiężnych w okresie grudzień 2009r. – listopad 2010r.,
4. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 4 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 410 k.p.k. poprzez dowolną ocenę przeprowadzonych dowodów, w szczególności niezasadne obdarzenie w całości walorem wiarygodności wyjaśnień S. T. i S. W. mimo, iż wyjaśnienia S. T. są niekonsekwentne, natomiast wyjaśnienia S. W. wbrew ocenie sądu, nie znajdują w całości oparcia w wyjaśnieniach S. T. oraz zapisach w jego notatniku,
5. mającą wpływ na treść wyroku obrazę przepisów postępowania polegającą na naruszeniu art. 5§2 k.p.k. i wyrażonej w nim zasady in dubio pro reo poprzez rozstrzygnięcie na niekorzyść M.G. pojawiających się wątpliwości co do oznaczenia, wagi i wartości rzekomo zagarniętego złomu,
6. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 389§1 k.p.k. i art. 182§2 k.p.k. w zw. z art. 74§1 k.p.k. poprzez oparcie ustaleń stanu faktycznego na zeznaniach M.G. złożonych w innym postępowaniu w charakterze świadka (bez pouczenia o przysługujących mu prawach), co stanowi naruszenie zasady, że oskarżony nie ma obowiązku dostarczania dowodów na swoją niekorzyść.

Formułując te zarzuty wniósł o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca S. T. (1) powyższemu rozstrzygnięciu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na jego treść skutkującą wadliwą rekonstrukcją stanu faktycznego przyjętego za podstawę orzeczenia, a mianowicie art. 7 k.p.k. wyrażającą się w wadliwej ocenie dowodów odnoszących się do przestępstwa przypisanego oskarżonemu, a dokładnie wyjaśnień S. W., M. S., M.G., zeznań I. M. oraz zapisów w notatniku S. W., która to ocena była sprzeczna z zasadami wiedzy oraz wskazaniem prawidłowego rozumowania i w konsekwencji skutkowało bezpodstawnym uznaniem, że oskarżony dopuścił się czynów mających miejsce przed 2 listopada 2010r., gdy tymczasem taka sytuacja nie miała miejsca,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który mógł mieć wpływ na jego treść wyrażający się w nieprawidłowym ustaleniu ilości oraz wartości rzekomo skradzionych przez oskarżonego rzeczy, która nie wynosiła 72.430 kg, co odpowiada kwocie 1.086.450zł., kecz oczywiście przy przyjęciu za poprawną oceny dowodów dokonanej przez sąd – wynosiła 37.216 kg, co odpowiada kwocie 558.240zł.,

3. rażąco niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności, wyrażającą się w faktycznym uznaniu, iż cele kary kryminalnej może wobec niego spełnić wyłącznie kara izolacyjna, gdy tymczasem po pierwsze dyrektywy wymiaru kary sprzeciwiają się ukształtowaniu wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności na przyjętym przez sąd pułapie, a po wtóre brak rzeczywistych podstaw do kwestionowania istnienia po jego stronie pozytywnej prognozy kryminologicznej.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku poprzez eliminację z opisu przypisanego S. T. przestępstwa zachowań mających miejsce przed 2.11.2010r. oraz wymierzenie mu kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na minimalny okres próby, ewentualnie o zmianę opisu przypisanego oskarżonemu czynu uwzględniającą prawidłową ilość oraz wartość przedmiotu jego czynności wykonawczej oraz wymierzenie mu kary pozbawienia wolności w dolnych granicach ustawowego zagrożenia z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na minimalny okres próby.

Obrońca M. S. (1) zarzucił powyższemu wyrokowi:

1. mający wpływ na treść orzeczenia błąd w ustaleniu faktycznym polegający na przyjęciu, że M. S. w okresie od 23 października 2010r. do 2 listopada 2010r. w O., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru pomógł M. G. (1) w dokonaniu zaboru w celu przywłaszczenia elementów mosiężnych o łącznej wadze nie mniejszej niż 2003 kg łącznej wartości nie mniejszej niż 30.045 zł. na szkodę firmy (...) spółka z o.o. w ten sposób, że przygotował elementy mosiężne do wywozu z terenu firmy podczas gdy w zgromadzonym materiale dowodowym brak jest jakichkolwiek dowodów świadczących o tym, że we wskazanym okresie oskarżony działał z góry powziętym zamiarem i przygotował do wywozu elementy mosiężne o łącznej wadze 2003 kg, bowiem sam K.P. przyznał, iż w dniach 28 i 29 października 2010r., to on przywiózł do magazynu dwa pojemniki o łącznej wadze ok. 700 kg, z kolei z nagrania monitoringu nie wynika aby oskarżony w dniu 2.11.2010r. uczestniczył w załadunku samochodu dla firmy (...), który został następnie zatrzymany przez funkcjonariuszy policji,

2. rażąco obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 2§1 pkt 1 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 5§1 i 2 k.p.k. oraz art. 7 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego bez dowodów uprawdopodobniających fakt zawinienia oraz poprzez naruszenie zasad procesowych określających regułę dowodzenia winy i zastąpienia ich przez domniemanie winy oskarżonego,

3. obrazę prawa procesowego, mającą wpływ na treść wydanego orzeczenia, tj. art. 424 §1 pkt 2 k.p.k. poprzez niewyjaśnienie podstawy prawnej przypisanego oskarżonemu przestępstwa, co skutkowało wywiedzeniem błędnych i sprzecznych wniosków o uznaniu oskarżonego za winnego popełnienia przestępstwa z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.,

4. obrazę prawa materialnego tj. art. 18§3 k.k. poprzez błędną jego wykładnię i tym samym uznanie, że zachowanie oskarżonego w okresie od 23 października do 2 listopada 2010r. przy tak ustalonym stanie faktycznym stanowiło

przestępstwo pomocnictwa w kradzieży, bowiem oskarżony wypełniał tylko swoje obowiązki pracownicze, a w całokształcie jego postępowania nie można dopatrzeć się winy umyślnej – zarówno w zamiarze bezpośrednim jak i ewentualnym.

Wniósł jednocześnie o uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Obrońca K. P. (1) zarzucił powyższemu wyrokowi:

1. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności poprzez orzeczenie wobec oskarżonego kary w wyższym wymiarze niż wymagają tego dyrektywy wymiaru kary, okoliczności niniejszej sprawy oraz stanowisko oskarżyciela publicznego w przedmiocie wniosku o skazanie oskarżonego bez przeprowadzania rozprawy, co prowadzi do konkluzji, że orzeczona przez sąd kara jest rażąco niewspółmierna,

2. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 424 §2 k.p.k. poprzez brak przytoczenia przez sąd okoliczności, które miał na względzie przy wymiarze kary uzasadniające orzeczenie kary w wymiarze przekraczającym uprzednio uzgodnionym pomiędzy oskarżycielem a oskarżonym w trybie art. 335 k.p.k. pomimo, że okoliczności sprawy dotyczące oskarżonego nie uległy żadnej zmianie,

3. naruszenie prawa procesowego, tj. art. 624§1 k.p.k. mające wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia poprzez jego niezastosowanie i brak zwolnienia oskarżonego w całości od obowiązku pokrycia kosztów sądowych podczas gdy sytuacja rodzinna, majątkowa i wysokość dochodów oskarżonego uzasadniają przekonanie, że uiszczenie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Jednocześnie wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie kary pozbawienia wolności w wymiarze roku z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat próby oraz zwolnienie oskarżonego od obowiązku pokrycia kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pełnomocnik pokrzywdzonego (...) Sp. z o.o., zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mogący mieć wpływ na jego treść, a polegający na nieuzasadnionym przyjęciu, iż M. S., M.G., S. T. oraz K.P. dokonali zarzucanych im przestępstw na łączną wartość nie mniejszą niż 1.086.450zł. podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w szczególności w postaci zeznań świadków przedstawicieli pokrzywdzonego – I. M. i P. D. oraz dokumentów przedstawionych przez pokrzywdzonego wskazuje, iż wartość skradzionego mienia stanowiła kwotę nie mniejszą niż 3.282.000zł.,

2. naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 170 k.p.k. polegające na nieuzasadnionym oddaleniu wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z opinii zespołu biegłych z zakresu księgowości oraz procesu technologicznego w zakresie przetwórstwa mosiądzu na okoliczność wysokości strat poniesionych przez (...) Sp. z o.o. na skutek działań oskarżonych w sytuacji gdy przeprowadzenie tego dowodu pozwoliłoby na precyzyjne ustalenie wysokości strat poniesionych przez pokrzywdzonego oraz ich realnej wartości.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę wyroku i orzeczenie wobec M. S., M.G., K.P. i S. W. środka karnego w postaci naprawienia szkody w całości solidarnie.

Wniesione apelacje obrońców oskarżonych zasługują na uwzględnienie.

1. Za zasadne należy uznać zarzuty apelacji obrońców: M. S., M.G. i S. T. wskazujące na rażące naruszenie przez Sąd Okręgowy zasad, jakimi winien kierować się przy ocenie zebranych w sprawie dowodów.

Zgodzić należy się, że dokonana przez Sąd I instancji ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego jest dowolna, niepełna i naruszając zasady określone art. 7 k.p.k. prowadzi do błędu w zasadniczych ustaleniach faktycznych dotyczących kwestii odpowiedzialności oskarżonych.

W orzecznictwie sądów ugruntowany jest pogląd, że przekonanie sądu orzekającego o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art.7 k.p.k. tylko wtedy, gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy,
- stanowi wynik rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonego,
- jest umotywowane w uzasadnieniu wyroku wystarczająco i logicznie, z uwzględnieniem wiedzy i doświadczenia życiowego (wyrok SA w Krakowie z dnia 20.02.2012r. II AKa 259/11 KZS 49/5/2012).

Lektura treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku pozwala na jednoznaczne stwierdzenie, że reguły te Sąd Rejonowy naruszył w toku orzekania, czego efektem było przyjęcie dowolnych ustaleń faktycznych.

Należy zauważyć że podstawę zarzutów sformułowanych w akcie oskarżenia stanowiły wyjaśnienia części z oskarżonych złożone w toku postępowania przygotowawczego. Pomimo uzupełnienia postępowania sądowego o przesłuchanie kilkudziesięciu świadków, których zeznania dotyczyły w zasadniczej mierze systemu zabezpieczeń procesu produkcji w firmie (...), materiał osobowy, na którego podstawie można by dokonać ustaleń w zakresie odpowiedzialności w istocie nie uległ zmianie i to głównie wyjaśnienia S. T., M.G. i M. S. oraz K.P. zostały przez Sąd Okręgowy powołane jako te, które pozwoliły na przypisanie poszczególnych przestępstw wskazanym osobom.

Ponieważ waga tych dowodów była oczywista na etapie postępowania przygotowawczego od sądu orzekającego oczekiwać było można, iż dowodom tym poświęci swą uwagę by rozwiązać ewentualne nasuwające się wątpliwości.

Tymczasem Sąd I instancji ograniczył się do odebrania od oskarżonych oświadczeń czy przyznają się do popełnienia zarzucanych im czynów, a po skorzystaniu przez nich z prawa do odmowy składania wyjaśnień, w trybie art. 389§1 k.p.k. odczytał te złożone w toku postępowania przygotowawczego, nie próbując ich w żaden sposób uzupełnić.

Już na pierwszy rzut oka można zauważyć, że słuchany w tej fazie postępowania karnego oskarżony M. G. składał odmiennej treści wyjaśnienia. Pierwotnie w dniu 2.11.2010r. zaprzeczył popełnieniu zarzucanego mu czynu, by w dniu 3.11.2010r. podać, że sprzedawał złom za połowę ceny rynkowej.

Należy zauważyć, że nie próbując ustalić kontekstu tej wypowiedzi Sąd Okręgowy dopasował ją do przyjętej przez siebie wersji, jako potwierdzającej zapisy dokonywane przez S. W.. Tymczasem M.G. składając takie wyjaśnienia zaprzeczył jednocześnie, aby ze S. T. prywatnie się umawiał w zakresie sprzedaży złomu miedzianego.

Podkreślenia wymaga także, że ten fragment wyjaśnień M.G. uzasadniać miał też przyjęty przez sąd orzekający sposób wyliczenia szkody i wartości przywłaszczonego złomu.

Powołując się na dowód z wyjaśnień S. T. jako potwierdzający wyjaśnienia S. W. Sąd Okręgowy nie zwraca uwagi na fragmentaryczność tej relacji.

Co prawda przesłuchany w dniu 3.11.2010r. S. T. przyznał się do stawianego mu zarzutu, to jednak lektura treści jego wyjaśnień nie pozwala na dokładne określenie ani ilości nabytego w okresie objętym zarzutem złomu ani jego wartości. Oskarżony podał, że w 2010r. sprzedał do firmy (...) Miedź około 3 ton złomu miedzianego.

Na rozprawie natomiast ograniczył swój udział w czynie przestępnym do transportu zatrzymanego w dniu 2.11.2010r.

Nie próbując wyjaśnić rozbieżności w tych relacjach, uzupełnić je o inne elementy, ani nie wskazując, które z nich zasługują na wiarę Sąd Okręgowy powołuje je jako dowód potwierdzający wyjaśnienia S. W..

Obowiązkiem sądu orzekającego było zatem wyjaśnienie sprzeczności zachodzących w wyjaśnieniach M.G. i S. T., podjęcie próby uzyskania od oskarżonych szczegółów odnoszących się do okoliczności popełnienia zarzuczanych im czynów, a nie poprzestanie na lakonicznej wypowiedzi, iż podtrzymują swoje uprzednie wyjaśnienia.

Wyjaśnienia oskarżonego, tak jak każdy dowód winny podlegać ocenie i weryfikacji z innymi dowodami, o ile takie istnieją.

Tymczasem nie wyjaśniając wewnętrznej sprzeczności zachodzących w relacjach wskazanych wyżej oskarżonych, Sąd I instancji nie weryfikując ich na ich podstawie buduje stan faktyczny.

Ustaień tego stanu nie można nawet wyprowadzić na podstawie wyjaśnień oskarżonego S. W., gdyż jak na to wskazuje uzasadnienie zaskarżonego wyroku dowód ten nie został powołany jako podstawa jakichkolwiek ustaleń. Niewątpliwie ustaleń poczynionych na stronie 5 uzasadnienia odnoszących się do sum pieniężnych przekazanych M.G., ich przeznaczenia bez dowodu w postaci wyjaśnień S. W. nie można dokonać, chociaż sąd następnie dokonał ich omówienia.

Wyjaśnienia S. W. są dowodem zasadniczym, mającym istotne znaczenie dla kwestii odpowiedzialności oskarżonych: M.G. i S. T., potencjalnej możliwości ustalenia zakresu ich przestępczej działalności, przekazywanych kwot za poszczególne partie złomu i ilości przywłaszczonego mienia.

Do dowodu o takiej randze winno podejść się ze szczególną ostrożnością, w sposób wnikliwy dokonać jego analizy, wskazać na poczynione w oparciu o ten dowód ustalenia oraz rozważyć ewentualny związek tych wyjaśnień z innymi dowodami.

Widząc sprzeczność tego dowodu z wyjaśnieniami S. T. i M.G. sąd powinien dokonać konfrontacji pomiędzy tymi osobami.

Tymczasem sąd orzekający zadowolił się odczytaniem wyjaśnień S. W. z postępowania przygotowawczego i na tym poprzestał.

Nie odniósł się w żaden sposób do wiarygodności dokonanych przez oskarżonego zapisów, tj. celu ich prowadzenia, kompletności, związku z innymi dowodami, które pozwoliłyby na potwierdzenie choćby obecności S. W. na terenie firmy (...) w danym dniu, np. celem odbioru złomu.

Sąd I instancji zdał się zapomnieć o zasadzie wyrażonej w art. 4 k.p.k. i art. 9§1 k.p.k., że to na nim ciąży też obowiązek przeprowadzenia postępowania w sposób pełny, także uzupełnienia go o dowody z urzędu jeżeli wymaga tego ustalenie prawdy.

Kwestią wymagającą weryfikacji jest podana przez S. W. okoliczność, że przekazywane M.G. kwoty stanowiły połowę wartości rynkowej złomu pomnożonej przez jego ilość. Ustalenia wymaga, skąd S. W. posiadał taką informację. W sytuacji gdy jednocześnie oświadcza, że jego zdaniem pieniądze te były „za nadwyżki w złomie mosiężnym, tj. kawalkowym oraz pyły i wióry” nie można jednoznacznie ustalić czy przekazana kwota stanowiła sumę składającą się z kwoty za legalnie nabyty z firmy (...) złom w postaci pyłu i wiórów i kwoty za złom w postaci większych odłamków mosiądzu, który przedmiotem sprzedaży przez firmę (...) nie był czy też w całości zapłatę za złom sprzedany przez M. G. poza ewidencją firmy (...).

W przypadku pierwszego wariantu oczywiście zachodziła by konieczność podjęcia próby ustalenia stosunku procentowanego tych kwot w ramach podawanych przez oskarżonego sum.

Ustalenia więc wymaga czy w przypadku dat odbioru złomu z firmy (...) odpowiadających tym sformułowanym w zarzutach postawionych M.G. i S. T. dochodziło do odbioru jedynie towaru poza ewidencją, któremu odpowiadały przekazane sumy pieniężne, czy też tylko część odbieranego złomu była fakturowana lub wreszcie czy cały towar był ujęty w fakturze, zaś elementy mosiężne zostały ukryte wśród wiórów i pyłów.

Należy bowiem zauważyć, że Sąd Okręgowy przy obliczaniu ilości i wartości przywłaszczonego złomu, przyjmując podane przez S. W. kwoty i oświadczenie, że odpowiadały one połowie wartości ceny rynkowej, dokonał prostego przeliczenia, przy założeniu, że 1 kg złomu kosztował 15zł.

Po pierwsze kwota ta dotyczyła tylko złomu mosiężnego, nie zaś wiórów czy pyłu mosiężnego i niekoniecznie musiała być stała w przyjętym wobec oskarżonych czasokresie.

Po drugie takie ustalenie zakłada, że S. T. płacił M.G. wyłącznie za złom kawałkowy.

W świetle wyjaśnień M. S. opisującego sposób ukrycia większych elementów złomu wśród wiórów, co potwierdza protokół oględzin zatrzymanych w dniu 2.11.2010r. pojemników, rodzi się pytanie, czy elementy te były uprzednio przez M. G. przeważane lub dokonywał tego następnie S. T. i tak ustalona waga stanowiła podstawę rozliczeń, czy też S. T. płacił umówioną kwotę za pojemnik, w którym znajdowały się i wióry i większe kawałki złomu.

Poczynienie w tym zakresie ustaleń może w sposób znaczący wpłynąć na określenie wartości złomu, którego przywłaszczenie oskarżonym się zarzuca.

W tym miejscu w pełni zgodzić się należy z zarzutem sformułowanym przez obrońcę S. T. dotyczącym błędu w ustaleniach faktycznych w zakresie ilości i wartości przywłaszczonego przez oskarżonego złomu w przypisanym mu czynie.

Do błędu tego Sąd I instancji przyznał się w uzasadnieniu wyroku, wskazując na jego prozaiczność, jednakże nie może być wątpliwości, że przyjęcie w opisie czynu dwukrotnie wyższej ilości i wartości przywłaszczonego mienia musiało rzutować na ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz wymiar kary.

Błąd ten dotyczył także i oskarżonego M. G..

Analiza treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku pozwala na uznanie, że Sąd Okręgowy nie dokonał żadnych ustaleń, które odpowiadałyby opisowi przypisanego M. S. czynu. Uzasadnienie w tym zakresie zawiera tylko jedno zdanie – „M. S. za pomoc w wożeniu pojemników, oraz przy załadunku otrzymał od M. G. kilkukrotnie pieniądze w kwotach 100 – 150zł.”

Ze zdania tego nie wynika by oskarżony brał udział w jakimkolwiek przestępczym procederze.

Podkreślenia wymaga przy tym fakt, że poprzedzający to zdanie fragment uzasadnienia wyroku w żadnym miejscu nie wskazuje na dopuszczenie się kradzieży przez inne osoby, którym ewentualnie M. S. miałby w takim czynie pomagać.

Pomimo przyjęcia w opisie czynu przypisanego temu oskarżonemu czasokresu jego działania, ilości i wartości złomu w dokonaniu zaboru, którego miał pomóc, osoby, której takiej pomoc udzielił Sąd I instancji nie zawarł w uzasadnieniu do tych elementów się odnoszących jakichkolwiek ustaleń, ani nie wskazał na dowody, które pozwoliłyby na takie ustalenia.

Co prawda, dokonując oceny dowodów Sąd Okręgowy na wyjaśnienia M. S. powołał się, ale podając, że ten na polecenie M.G. przywoził do magazynu pojemniki z grubszymi elementami mosiężnymi.

Sąd I instancji nie dokonał żadnej analizy wyjaśnień przez M. S. złożonych i podanych w nich okoliczności.

Na marginesie należy zauważyć, że żaden z dowodów zgromadzonych w toku postępowania nie pozwala na przyjęcie nawet teoretycznie wskazanego w opisie czynu przypisanego M. S. czasokresu, ilości i wartości złomu, w którego kradzieży miał pomóc.

Jedynym dotychczas dowodem, który pozwoliłby na poczynienie ustaleń odnoszących się do pomocy oskarżonego M. G., wyrażającej się w przywożeniu pojemników i ich załadunku, za którą to pomoc miał otrzymać drobne sumy pieniężne, są wyjaśnienia samego M. S.. Należy przy tym zauważyć, że opisywane sytuacje odnosi on do okresu luty – sierpień 2010r., zaś już odrębnym zagadnieniem pozostaje ocena opisanego przez oskarżonego zachowania pod kątem zaistnienia znamion przypisanego mu przestępstwa.

Stwierdzając, że oskarżony ten swoim zachowaniem udzielił pomocy M.G. i S. T. w popełnieniu przestępstwa kradzieży pomocy Sąd Okręgowy nie poświęcił ani słowa, by wykazać, jakie okoliczności i dowody na takie ustalenie pozwalają, nie mówiąc już o rozważaniach dotyczących kwestii zamiaru niezbędnego dla przyjęcia konstrukcji pomocnictwa do tego czynu, o którym praktycznie jedynie na podstawie wyjaśnień złożonych przez M. S. w dniu 2.11.2010r. można by wnioskować.

Omówione wyżej uchybienia uniemożliwiają merytoryczną kontrolę zasadności zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonych: M. S., M.G. i S. T. i muszą skutkować uchyleniem tego orzeczenia do ponownego rozpoznania.

Z powyższych względów za przedwczesne uznać należy odniesienie się do zarzutów apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego, poza zarzutem odnoszącym się do oskarżonego K. P., o czym poniżej.

Z uwagi na ścisły związek czynu przypisanego S. W. z czynami zarzucanymi M.G. i S. T. oraz fakt, iż prawidłowe określenie ilości i wartości mienia może w sposób zasadniczy rzutować na kwestię wymiaru kary Sąd Apelacyjny w oparciu o art. 435 k.p.k. uchylił wyrok także w stosunku do S. W. (1).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd ponownie przesłucha oskarżonych, czyniąc to w sposób szczegółowy, celem wyjaśnienia zarówno zachodzących w ich relacjach wewnętrznych sprzeczności, jak i ustalenia dodatkowych okoliczności, zasygnalizowanych wyżej przez Sąd Apelacyjny, dotyczących sposobu wydawania i odbioru pojemników ze złomem przez S. W., rodzaju tego złomu oraz prawidłowego określenia ilości i wartości przywłaszczonego mienia.

Niezbędne będzie bezpośrednie przesłuchanie świadków, których zeznania pozwalają zweryfikować wyjaśnienia poszczególnych oskarżonych: K.P., M. C., K. M., I. M., D. K..

W odniesieniu do pozostałych świadków sąd może poprzestać na ujawnieniu ich zeznań, chyba że strony podniosą istotne argumenty przemawiające za przeprowadzeniem danego dowodu bezpośrednio na rozprawie. Za prawidłowe należy uznać ustalenia Sądu Okręgowego wskazujące na braki w sposobie nadzoru nad odpadami poprodukcyjnymi i ich sprzedażą.

W przypadku dokonania ustalenia, że poszczególni oskarżeni dopuścili się przywłaszczenia mienia lub udzielili pomocy do popełnienia takiego czynu Sąd I instancji zwróci uwagę na konieczność prawidłowego określenia rodzaju i wartości złomu, mając na uwadze czasokres działalności przestępczej. Napotykając w tym zakresie trudności winien, mając na uwadze treść art. 5§2 k.p.k., wskazać wartości niewątpliwe.

Sporządzając uzasadnienie sąd winien mieć na uwadze, by odpowiadało ono wymogom określonym w art. 424 k.p.k., wyjaśniając wszystkie ustalenia faktyczne poczynione w sprawie, jak też dokonaną ocenę dowodów i ocenę prawną zachowań oskarżonych.

W sposób szczegółowy przeanalizuje wszystkie zgromadzone w sprawie dowody, wskazując którym dał wiarę i dlaczego, i uzasadniając powody skutkujące brakiem tego przymiotu u pozostałych.

Zwróci uwagę na podniesione wyżej kwestie konieczności oceny wyjaśnień oskarżonych nie tylko w kontekście ich wewnętrznej sprzeczności, ale i w konfrontacji z innymi dowodami osobowymi i rzeczowymi.

2. Na uwzględnienie zasługuje apelacja obrońcy K.P..

Zgodzić się należy z zarzutem, iż eksponując przede wszystkim okoliczności obciążające Sąd I instancji orzekł wobec oskarżonego karę zbyt surową, nie uwzględniającą w sposób właściwy dyrektyw zawartych w art. 53 k.k.

Treść uzasadnienia wyroku w sposób dość lakoniczny wskazuje na przesłanki, którymi kierował się sąd określając wymiar kary pozbawienia wolności.

Niewątpliwie wina i okoliczności popełnienia czynu przez K. P. nie budzą wątpliwości. Nie można też negować, że stopień społecznej szkodliwości dokonanego przestępstwa czynu był znaczny,

Jednakże twierdzenie o łatwości wejścia przez oskarżonego na drogę przestępstwa, zawarte w uzasadnieniu orzeczenia jest zupełnie dowolne albowiem stanowisko takie w żadnej mierze nie znajduje potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Fakt, że K. P. przystał na złożoną mu propozycję został uwzględniony we właściwej kwalifikacji prawnej jego czynu, zaś działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej jest istotą przestępstwa kradzieży.

O karze rażąco niewspółmiernej, niesprawiedliwej można mówić tylko wówczas gdy sąd orzekający nie uwzględni wszystkich okoliczności związanych z ustawowymi dyrektywami jej wymiaru.

Nie jest taką przesłanką podnoszony przez apelującego sformułowany w akcie oskarżenia przez prokuratora wniosek o wymierzenie K.P. kary w trybie art. 335 k.p.k. (w sposób uzgodniony na etapie postępowania przygotowawczego). Wnioskiem takim sąd nie był wszak związany. Na marginesie należy jednak zauważyć, że w subiektywnym odczuciu oskarżonego stanowisko przyjęte przez oskarżyciela publicznego wyrażające się w żądaniu następnie innej wyższej kary było dla niego krzywdzące.

Zastosowany przez Sąd I instancji wymiar kary wobec K.P. był wynikiem niedostatecznego uwzględnienia zaistniałych w sprawie okoliczności łagodzących. Wprawdzie Sąd Okręgowy wymienił te okoliczności w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, lecz nie nadał im stosowanego znaczenia.

Zaakcentować należy przede wszystkim postawę oskarżonego przyjętą w toku postępowania przygotowawczego, wyrażającą się nie tylko w przyznaniu do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Inaczej należy potraktować sprawcę, który poprzestaje jedynie na takim oświadczeniu, inaczej zaś osobę, która w sposób szczery składa wyjaśnienia pozwalające na ustalenie okoliczności zdarzenia i roli poszczególnych osób w czynie przestępnym. Tak też zachował się K.P., który już podczas pierwszego przesłuchania w dniu 3.11.2010r. w sposób szczegółowy opisał okoliczności czynu, nie tając swego w nim udziału jak i zaangażowania innych osób. Należy zauważyć, że te wyjaśnienia stały się podstawą ustaleń dokonanych przez sąd orzekający.

W sposób znaczący na wymiar kary winien wpływać fakt uprzedniej niekaralności oskarżonego. Jest to okoliczność, która zwłaszcza w połączeniu z dotychczasowym pozytywnym trybem życia niewątpliwie należy do katalogu okoliczności, które należy mieć na uwadze rozważając wysokość kary wobec sprawcy.

Biorąc pod uwagę dotychczasowy tryb życia oskarżonego należy dostrzec, że nie jest to osoba młodociana, lecz już ponad 50 – letnia i inaczej też, uwzględniając jej właściwości osobiste, trzeba spojrzeć na cele kary wobec niej stosowanej.

Trzeba podkreślić, iż kara oprócz dolegliwości, powinna także spełniać inne cele, w tym przede wszystkim zapobiegać powrotowi sprawcy do przestępstwa oraz kształtować właściwe postawy w społeczeństwie. W przedmiotowej sprawie

karę pozbawienia wolności wymierzoną oskarżonemu uznać należy za nieadekwatną do popełnionego czynu, zbyt surową.

Podzielając zasadność podniesionych przez apelującego zarzutów, Sąd Apelacyjny obniżył jej wysokość do roku. Czasokres próby, na który wykonanie tej kary zawieszono nie był kwestionowany przez skarżącego i uznać go należy za odpowiedni.

Zasadny jest też zarzut dotyczący naruszenia przepisu art. 624§1 k.p.k.

Sąd Okręgowy przy podjęciu decyzji o obciążeniu K.P. kosztami sądowymi był niekonsekwentny.

Należy zauważyć, że sytuacja materialna oskarżonego była tą okolicznością, wskazaną w uzasadnieniu wyroku, która przemawiała za nieorzeczeniem wobec niego kary grzywny, chociaż dopuścił się on przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej i wymierną korzyść z tego czynu odniósł.

Podejmując orzeczenie o kosztach sądowych również okoliczności odnoszące się do sytuacji materialnej i rodzinnej K.P. Sąd I instancji winien rozważyć.

Jak wynika z okoliczności sprawy oskarżony jest osobą bezrobotną, osiągającą dochody w wysokości 300 zł. Na jego utrzymaniu pozostaje dwójka dzieci. Uwzględniając ponadto nieznaczną wysokość zarobków uzyskiwanych przez małżonkę oskarżonego należy uznać jego sytuację majątkową za trudną.

W tych warunkach zgodzić się należy z apelującym, że uiszczenie kosztów sądowych związanych z niniejszym postępowaniem byłoby zbyt uciążliwe dla oskarżonego, co przemawia za zwolnieniem go od obowiązku ich ponoszenia.

Zwracając uwagę na zakres apelacji pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego należy dostrzec, że podnosząc zarzut błędu w ustaleniach faktycznych dotyczący ilości i wartości przywłaszczonego złomu mosiężnego, który miał odnosić się także do K. P. skarżący w treści uzasadnienia środka odwoławczego w żaden sposób nie ustosunkowuje się do przyjętych przez Sąd I instancji ustaleń tego oskarżonego się dotyczących.

Poczynione ustalenia co do ilości złomu, w którego kradzieży K.P. pomógł, czasokresu czynu przestępnego, korzyści, jaką odniósł z tego przestępstwa opierają się właśnie na wyjaśnieniach tego oskarżonego. Zeznania świadków: A. C., S. G., P. B. i M. P. odnoszą się jedynie do okoliczności o charakterze drugorzędym.

W zgromadzonym materiale brak jest jakiegokolwiek dowodu, który przeczyłby wyjaśnieniom K.P. (poza wyjaśnieniami M.G. negującego dokonanie przestępstwa) i pozwalałby w inny sposób ocenić zakres jego przestępnej działalności. Na żaden taki dowód nie wskazuje też skarżący.

Odnoszący się do tego oskarżonego zarzut, iż zakres jego zachowania winien być oceniony w inny sposób jest w tych okolicznościach chybiony i nie zasługuje na uwzględnienie.

O kosztach nie opłaconej obrony z urzędu orzeczono na podstawie §14 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z uwagi na zakres rozstrzygnięcia odnoszącego się do apelacji oskarżyciela posiłkowego na podstawie art. 636§1 k.p.k. obciążono go kosztami postępowania odwoławczego.

Mając na uwadze sytuację materialną oskarżonego o kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. oraz art. 17 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych.